

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 16. SZÁM 2011. ÁPRILIS 23.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

MEDDIG OLTANAK?

**MEDDIG JÁTSZHAT A KORMÁNY A TŰZOLTÓVAL,
MENTŐSSEL, RENDŐRREL? MEDDIG JÁTSZHAT VELÜNK?**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

VELETEK VAGYUNK!

Miniszterelnökünk elcsodálkozott volna, ha látta volna a múlt szombati jelenetet.

A Munkáspárt vezérkara a parlament oldalán köszönti a tüntető rendvédelmi dolgozókat, ők pedig visszaköszönek. Pedig tudják, hogy a demokrácia jegyében minden tüntetésről rendőrségi videó-felvétel készül. Ha nem tüntetnének, talán éppen ők csinálnák a felvételt. De ez most nem fontos! Nos, azon a napon mi, munkáspártiak is tüntettünk. Mi a kilakoltatások ellen, a rendvédelmi dolgozók a nyugdíjkezdésmény megvonása és egyéb disznóságok ellen. Egy pillanat alatt megértettük, hogy – bár más-más dologért tüntetünk – lényegében ugyanarról van szó. Egy olyan rendszerről, amelyben nem számít az ember. Ahol nem érdekes, hogy mi történik azzal a családdal, amely nem tudja fizetni a kényszerből felvett lakáskölcsönt, vagy a megemelt villanyszámlát. Egy olyan rendszerről, amelyet nem érdekel az egyes rendőr, tűzoltó vagy vámos problémája, és csak egyet lát: csökkenteni a költségvetés hiányát. Lehetne persze csökkenteni a költségvetés hiányát másként is. Mondjuk a gazdagok megadóztatásával, a becsstelenül szerzett vagyonok elkobzásával. A külföldi cégek is fizethetnének legalább akkor adót, mint amennyit saját országukban fizetnek. Csakhogy akkor a kormánynak a rendszer gazdáival, a tőkésekkel gyűlne

meg a baja, attól meg félnék, mint ördög a tömjénfüsttől.

Nos, a tüntetésen köszöntünk egymásnak, mi, a párt, és a tüntető rendvédelmi dolgozók. Most külön tüntetünk, de veletek vagyunk – mondtuk mi hangosan.

Ők meg visszaintettek, barátságosan. Most még külön tüntetünk...

SZIMULÁNSBANDA

„Das ganze tschechische Volk ist eine Simultanbande.” Azaz, az egész cseh nép egy szimulánsbanda – mondja a Szejkben Bautze katonai főorvos, akit a hatalom azzal bízott meg, hogy mindenkiket a frontra küldjön. Főorvos úr „tízheti működése alatt 11 ezer civil közül 10 999 szimulánst emelt ki, és elbánt volna a tizenegyzedekkel is, ha ezt a szerencsés embert... meg nem üti a guta.” E szerény irodalmi hasonlat pontosan illik kormányunk legutóbbi intézkedésére, amellyel drasztikusan csökkenti a munkanélküli segély idejét. Az egész magyar munkavállalói társadalom egy szimulánsbanda, üzenik a magyar gazdaság vezetésével megbízott modernkori Bautze főorvosok éppenséggel 487 ezer államilag nyilvántartott munkanélküli honfitárunknak, nem beszélve a többi egymillióról, akiket már kitétek a rendszerből. Van itt munkahely, csak az nem dolgozik, aki nem akar! - hirdetik a mai miniszterek, hasonlóan a szejki katonaoorvoshoz, aki „mindenben aljas fondorlatot látott,

amellyel az emberek ki akarnak bújni a katonaság alól”. Na, jó, fogadjuk el, hogy vannak olyanok, aki tényleg nem akarnak dolgozni. Tekintsük helyesnek azt a szándékot is, hogy mindenki dolgozzon, senki se éljen segélyből! Rendben! A miniszterelnök, a kormány azonban mégsem viselkedhet a monarchia katonaoorvosának módjára. A tömeg mögött meg kellene látni az egyén problémáját, mert ami a kormánynak csupán kartoték-adat, az az egyénnek nagyon is valóságos, nagyon is egyéni sorskérdés. A Széll Kálmán-terv idillikus magasságából nézve a munkanélküliség egyszerű ügynek tűnhet, de az egyén számára nem az. Például 54 éves titkárnő ismerősömnek egyik napról a másikra felmondtak. Másfél éve keres munkát, sehol sem kell. Huszonéves ismerősömnek úgy hozta a sorsa, hogy csak 8 általánosra tellett. Képezte magát magánúton, kiválóan ért a számítógéphez, mégsem talál állást. Fial barátom erdőmérnöknek tanult, az illetékes egyetem, és nyilván az illetékes minisztérium tudtával. Nem mondták neki, hogy öt év múlva sehol sem kell erdőmérnök. Igaz, nem munkanélküli, nagy nehezen elhelyezkedett segédmunkásnak. Nem mondta meg, hogy mérnök, így felvették. Középkorú ismerősöm eddig rokkantnyugdíjas volt. Új szabály, új orvos. Tauglich, azaz munkára alkalmas, mondták neki is, mint szejki hősiünk. De kinek kell ő? Csak azt akarom mondani, hogy a munkanélküliséget nem a munkanélküli segély idejének csökkentésével és a rokkanttá nyilvánítás megszüntetésével lehet megoldani, hanem láss csodát, valóságos, kézzel fogható munkahelyek teremtésével. Ha a Munkáspárt lenne hatalmon, a mi tervünk ez lenne. Tudod, a kapitalizmus sok mindent adott húsz év alatt. Van mobiltelefonod, utazhatsz külföldre, szidhatod a kormányt, de valamit elvettek Tőled: a munkát, a biztos holnapot. Mi éppen ezt akarjuk visszaadni. A mi gondunk nem az, hogy a tőkés zsebében több pénz legyen, hanem az, hogy az emberek, azaz mi jobban éljünk.

Ez a nagy különbség.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A parlament hétfői ülésén 262 igennel, 44 nem szavazat és egy tartózkodás ellenében elfogadta az új Alkotmányt. Az MSZP és az LMP képviselői nem szavaztak.

Munkáspárt: Ezerszer leírtuk, ez az alkotmány rossz és fölösleges. Rossz, mert nem tartalmazza a munkához, lakhatáshoz, ingyenes orvosi ellátáshoz és oktatáshoz való jogot. Fölszemes, mert tele van anakronizmussal, történelem-tiszteletnek beállított operett-históriázással. Így most a témával nem is foglalkoznánk többet. Meg aztán, amin nem változtathatsz, azon röhögjél. Tehát inkább gondolkodjunk el azon, hogy ha Schmitt Pál köztársasági elnök az alkotmány húsvét hétfői aláírásakor nyelvvédő hevületében véletlenül kevesebb t-vel, vagy több l-el szignóz, érvényes lesz-e az alaptörvény...

2. Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy bármely más országból beavatkozzanak a magyar alkotmányozási folyamatba – reagált Sziijjártó Péter, a miniszterelnök szóvivője a német külügyi államminiszter nyilatkozatára, amelyben Werner Hoyer „aggó dalmát fejezte ki” az új alkotmánnyal kapcsolatban.

Munkáspárt: Felemás dolog ez, Sziijjártó úr! Önök is támogatják-támogatják, hogy az EU és a NATO tagjai legyünk, s ezzel bizony együtt jár, hogy a két szövetség legerősebb állama „leszól”, ha neki nem tetszik valami. Igaz az is, hogy az alkotmányon bőven van mit aggódni. Ugyanakkor tény, s ebben Sziijjártó Péternek igaza van, hogy senki sem szólhat bele a magyar belügyekbe – melleleg mi se más országokéba. Szóval nagyon szép és lelkesítő ez a karakán függetlenségi mondat, s talán hitelesnek is fogjuk tekinteni, ha legközelebb a magyar kormány hasonló elszántsággal fog reagálni, ha az EU vagy a NATO gazdasági és katonai ügyekben ad „tanácsot”.

3. Az uniós gazdasági kormányzás ügye sínen van – jelentette ki Orbán Viktor miniszterelnök Brüsszelben, a magyar EU-elnökség első félidejét értékelő sajtótájékoztatóján.

Munkáspárt: Az „uniós gazdasági kormányzás ügye sínen van” mondat azt jelenti, hogy rövidesen hivatalosan is az, és csak az fog történni az Unióban, amit a német tőke akar. Ennek fényében kéretik újra elolvasni a 2-es számú hírt és kommentjét.

4. Új társadalmi koalíció építésére szólított fel minden demokratát Horváth Csaba, az MSZP fővárosi frakcióvezetője hétfő este a Parlament melletti fáklyás felvonulást követő beszédében, hogy 2014-ben eltörölhessék az Országgyűlés által elfogadott új alaptörvényt.

Munkáspárt: Horváth Csaba szocialista pártvezér ezzel a mondatával mindent elmondott. Az ő legnagyobb baja ma Magyarországon az alkotmány, s fő vágya, hogy 2014-ben, hatalomra kerülve ezt eltörölhesse. Nos, ez az egyik ok, ami miatt nem lehet semmilyen „társadalmi koalíció” sem az MSZP-vel. Ugyanis Horváth úrék a látványos demokráciaföltés paravánjával elfedik a társadalom igazi gondjait és igazságtalanságait. Azt mondják, gyere melós, dolgozó ember, menjünk együtt, hiszen ez az ostoba alkotmány egyikünknek sem jó. S ez igaz, csak az alkujuk lényege az, hogy az együtt haladásért cserébe, Te, melós, dolgozó ember ne foglalkozz a munkanélküliséggel, a kilakoltatással, a multik és bankok mindent elnyomó hatalmával. Ha ezt elfogadod, egyik-másik képviselőd még az úri klubba, Parlamentbe is bekerülhet... Ez az, amire nem szabad igent mondani!

5. Teljes illetékmentességet kapnak a tavaly októberi vörösiszap-katasztrófa károsultjai, függetlenül attól, hogy új vagy használt lakást vásárolnak az állami kártalanítás során.

Munkáspárt: Kedves gesztus az adóhatóságtól, még ha ezt ezúttal törvény is írja elő. Hiszen akár el is hallgathatták volna a dolgot, mint ahogy megtörtént már néhány - lakosságot pozitívan érintő - jogszabállyal. S reméljük, ez a segítő hangulat átragad a segélyek kifizetőire is, gyorsaságban és hatékonyságban egyaránt. Nem is beszélve az ügyészségről, amely a katasztrófa felelőseit keresi, és a bíróságokra is, amelyek a kártérítésekről döntenek.

6. Előállította a Szébb Jövőért Polgárőr Egyesület öt tagját a rendőrség múlt pénteken kora este Hajdúhadházon.

Munkáspárt: S a bíróság másnap már szabadlábra is helyezte őket... A rendőrség tehetetlen, a Jobbik és a belügyminiszter egymásnak üzenget, az MSZP és az LMP a háttérben somolyog. Egyszóval így harcol a mai polgári demokrácia a szélsőjobbaldali veszély ellen. Ahelyett, hogy a rendőr végre való jogot kapna az intézkedésre. Minden törvénszegő ellen.

7. A zöldségeseknél vagy a piacokon már kis híján négyszáz forintot is kérnek a kereskedők némelyik almafajtáért, például az Idaredért.

Munkáspárt: Hát igen, sok volt tavaly az eső, lerontotta a termést. Bizony, a tavalyi időjárás valóban nem volt tökéletes. A termést azonban igazából azok rontották le, akik szétverték a téeszeket, azok, akik a multik neveléses felvásárlási áraival leszoktatták a termelésről a gazdákat. Sőt, konkrétan gyümölcsöseik felszámolására kényszerítették őket. Egyébként ne féljünk, alma lesz a pultokon, dél-amerikai vagy olasz, szép nagy, de legalább víz-ízű. Köszönjük, Unió!

TILTAKOZÁS A KILAKOLTATÁS, AZ IGAZSÁGTALANSÁG ELLEN!

A Munkáspárt Nőtágozata civil szervezetekkel együtt tiltakozott múlt szombaton a Parlament mellett, a József Atilla szobornál a kilakoltatások, a mélyszegénység ellen. A vörös zászlók és transzparenszek alatt gyülekező kommunistákat integetve, barátságosan odakiáltva üdvözölték a szakszervezeti felvonulók is.

A kormány ígéretei ellenére szó sincsen arról, hogy senki nem kerülhet az utcára. A díjhátralékosokra, az önkormányzati bérlakásokban élőkre és azokra, akiknek a jelzáloghitel mellett már tartozásuk is van, ugyanis az április 15-én meghosszabbított moratórium nem vonatkozik. Sok devizahitelesnek ugyanakkor közüzemi tartozása is van, az ezek miatt induló végrehajtá-

si eljárásokba pedig a bankoknak is be kell majd kapcsolódniuk. Így akár több tízezer ember kerülhet utcára.

A Munkáspárt szerint a kilakoltatási moratórium időnkénti meghosszabbítása illetve folyamatos „puhítása” rossz döntés, csak az igazi döntés elodázása. Igazi megoldás kell!

Először is a kilakoltatásokat és árveréseket teljesen meg kell szüntetni.

Másodszor a lakáshiteleseknek elbocsájtási moratóriumot kell biztosítani.

Harmadszor a válság kirobbanásáig visszamenőleg be kell fagyasztani a lejárt hitelek tartozásainak kamatait.

A GÁTLÁSTALANSÁG KORA

Eljött a mi időnk: végre ki lehet lakoltatni, akiket nem véd a moratórium! – koccintott egy korrupt ingatlanbefektető, egy bankigazgató és egy lakás-maffiózó. A város mindenkié csoport által rendezett fiktív jelenet szereplői így ünnepelték, hogy a moratórium lejártával olesón juthatnak hozzá ingatlanokhoz. A korrupt ingatlanbefektetők felvásárolták a bérlakásokat és hagyják lepusztulni ezeket, a bankok miatt került sok ember a kilakoltatás közelébe, míg a lakás-maffiózók sokszor uzsorakamatokkal használják ki a nehéz helyzetben lévő adósokat.

Negyedszer váltsák át a lakáshiteleket hosszú lejáratú, alacsony kamatozású állami hitelekre.

Végezetül a Munkáspárt határozottan

követeli, hogy törvény biztosítsa az alanyi jogon való lakhatást – az új alkotmányban természetesen ez még a frázisok szintjén sem szerepel.

Nyílt levél a Magyar Parlamenti Pártok elnökeihez

Tisztelt Orbán Viktor, elnök úr részére

Tisztelt Mesterházy Attila, elnök úr részére

Tisztelt Semjén Zsolt, elnök úr részére

Tisztelt Vona Gábor, elnök úr részére

Magam – mint állampolgár – részt vettem Budapesten, 2011. április elején két megemlékezésen, melyeket Magyarország számára a II. Világháború végét jelképező szimbolikus nap, április 4. tiszteletére tartottak.

A megemlékezéseken magyarországi antifasiszta és kommunista pártok vezetőit és szimpatizánsait láttam. Ebből az alkalomból jelen voltak még közeli és távoli országok vezető képviselői is.

Magam részéről hiányoltam az Ön személyes részvételét ezek közül bármelyik rendezvényen. Hiszen – véleményem szerint – ez a nap nem csak a megjelent kül- és belföldi személyeknek jelent sokat, hanem mindannyiunk. Különféleképpen, de fontos napnak számít.

Nem kívánom Önt hosszan igénybe venni, ezért kérem, egyetlen mondattal indokolja meg nekem, miért voltunk kénytelenek Önt hiányolni?

Kérem, adjon nekem választ arra, hogy a jövőben kíván-e részt venni a magyarországi II. Világháború befejezésére megemlékező szimbolikus alkalommal, április 4-én meg-tartandó megemlékezésen?

Várom válaszát tisztelettel:

Benyovszky Gábor
gbenyov@t-email.hu

A nyílt levél margójára

A „nyílt levél” pénteken eljutott a címzettekhez, és egyben a Népszava ügyeletes újságírójához.

Hétfőn nyoma sem volt – még a legkisebb formában sem – a megjelenésnek.

Válasznak végképp nem.

A szerző ezen sorokkal érdeklődik: az Urak nem tudnak, nem mernek, vagy nem akarnak „egy kisembernek” válaszolni?

PAMUTOROSZLÁN

Tavaszi, bimbózó forradalmi hangulat a József Attila-szobornál. Fiatalok, páran, az őszinte harag tüzevel játszanak. Egy nagy rohánsról szól minden...Még rövidke életünk során kellene megvívni a tisztesség forradalmát.

Derékszijas emberek, tűzoltók, katonák, rendőrök, börtönőrök - a hatalom emberei lennének. Lojálisak a mindenkori kormányhoz. Így írja a tőkés diktatúra nagykönyve, de a valóság néha nyelvet ölt a szabályokra. Most is ez van. Helyzet. Persze csak helyzet és nem több. Röptükben gyújtja fel a nap a szavakat, az ökölbe szorított kezeket. Hiába. Kushad az elme és nem ad parancsot bővebb cselekvésre. Még gyermekkorát éli.

Visszaintegtetnek a vörös zászlónak. Ősz, szakállas arcra borul a selyme. Feje fölött egy nemzeti lobog. Persze, Petőfi nem így képzelte huszonévesen. A mieink se.

„Túl harsányak a napok
s túl sietősek-
oly hamar elfeledjük
a megbánnivalót!”

– írta egy költő még születésünk előtt.

Füstbomba tölti meg a levegőt, amit olyan örömmel szívunk magunkba. Derékszijas emberek, a mi rokonaink vonulnak és integetnek felénk. Valaki tekintetembe fúrja sötét szemét a füstből. Este megígértem, hogy itt leszek, mondtam halkán és úgy éreztem, hogy többen is értik.

A gátakat nemcsak az árvizeknek, hanem az embereknek is bevetik, beépítik pillanatok alatt. Az emberek elé épített gátak, mindig erősebbek, mint a folyók gátjai.

Nincs forradalom, csak félelmetes tömegnek tűnő emberek. A hatalom még nem fél. A pamut-orszlánt a gyerek is játéknak nézi minden különösebb felvilágosítás nélkül.

Eltvársak! Mikor kezd vicsorogni a benutságba zárt orszlán?

A TŐKE KORLÁTOZÁSA

Jó lesz a Munkáspárt új programja – állapították meg többen a Központi Bizottság április 16-i ülésén. Egyetértés van abban, mondta Thürmer Gyula, a párt elnöke, hogy Munkáspárt elutasítja a tőkés rendszert, amely nem képes az emberek alapvető gondjainak megoldására. A kapitalizmus általános válságban van, de ez nem azt jelenti, hogy a tőkés rendszer összeomlás előtt állna. A tőke erői képesek új tartalékokat mozgósítani, megosztani a tőke ellen küzdő erőket. Amíg a tőkés rendszer Magyarországon létezik, arra kell törekednünk, hogy korlátozzuk a tőkét. A tőke korlátozása a ma forradalma. A tőkét csak a néptömegek, a dolgozók ereje korlátozhatja. Célunk népi hálózat (népi-dolgozói szövetség) kiépítése, olyan önkéntes szervezet megteremtése, amely a szolidaritás érdekében egyesíti a dolgozói rétegeket, a tőke ellen harcoló erőket, sajátos tőke ellenes nemzeti szövetséget hoz létre. – folytatta a pártelnök. A párt 23. kongresszusának második szakasza május 14-én vitatja meg az irányelveket.

A Központi Bizottság Karacs Lajosné alelnök előterjesztésében elfogadta a Munkáspárt 2006 párt ügyében előterjesztett határozatot, amelyet teljes terjedelemben közlünk.

A Központi Bizottság Fogarasi Zsuzsanna alelnök előterjesztésében döntött arról, hogy a Központi Bizottság, a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság korábbi tagjai, a párt korábbi megyei elnökei, akik a 23. kongresszus első szakaszában elvesztették küldött státuszukat, teljes jogú küldötként, szavazati joggal vehessenek részt a második szakaszban. Így az érintettek lehetőséget kapnak arra, hogy kifejezzék véleményüket arról, hogy támogatják vagy elutasítják a Munkáspárt új politikáját.

A Központi Bizottság ülésén a párt elnöke köszöntötte Belovitz Károlyt, aki 60. születésnapját, és Kónya Bélát, aki 65. születésnapját ünnepli áprilisban.

A KÖZPONTI BIZOTTSÁG HATÁROZATA A MUNKÁSPÁRT-2006 PÁRT ÜGYÉBEN

A Munkáspárt Központi Bizottsága a 23. kongresszus megbízása alapján áttekintette a „Magyarországi Munkáspárt-2006” létrejötte óta eltelt időszak tapasztalatait, s ennek alapján az alábbi határozatot hozta:

1. A Munkáspárt 2006 mindazon tagjai, akik úgy érzik, hogy megtévesztették őket, és a Munkáspárt soraiban kívánnak harcolni a kapitalizmus ellen, jelentkezhetnek a Munkáspárt bármely országos vagy helyi szervezeténél. A Munkáspárt szervezetei a Pártetikai Bizottság előzetes véleményezése után szabályos tagfelvételi folyamat keretében döntenek arról, hogy a jelentkezőket felveszik-e a Munkáspártba.
2. A Munkáspártnak súlyos kárt okozó egykori pártvezetőknek a Munkáspártba nincs visszaút.

Indoklás:

2005-ben a Munkáspárt vezetésének egy szűk csoportja, élén Vajnai Attilával, Fratanolo Jánossal, Jegessy Andreával és másokkal, nyíltan opportunista nézetet képviselt, a párt politikájának durva megváltoztatását célozta meg. Kísérletet tettek a párt vezetésének megszerzésére. Amikor a tagság zöme ezt visszautasította, „Magyarországi Munkáspárt-2006” néven új pártot alapítottak. Az új párt az MSZP közvetlen vagy közvetett szövetségese lett.

A Munkáspárt tagjainak többsége nem kívánta feladni marxista-leninista szemléletét, nem akart az országnak és a baloldalnak felmérhetetlen károkat okozó szocialisták partnere lenni, nem volt hajlandó feladni a párt önállóságát. A Munkáspárt tagjai többségének kitartása lehetővé tette, hogy a súlyos támadás ellenére megvédjük a Munkáspártot.

Az egykori pártellenzék és a „Magyarországi Munkáspárt-2006” tevékenysége a résztvevők személyes szándékaitól függetlenül súlyos károkat okozott. Sajnálatosan – a párt nehéz helyzetével visszaélve – opportunista nézeteikkel sok párttagot megtévesztettek, melynek okán többek – valóságos meggyőződésüket feladva – a Munkáspártot elhagyták. Tönkre tették a Munkáspárt számos helyi szervezetét. Megakadályozták, hogy a Munkáspárt érdemben felkészüljön a 2006. évi választásokra.

Az elmúlt években több változás történt. A „Magyarországi Munkáspárt-2006” vezetői ugyan azóta is többféle kísérletet tettek arra, hogy gyengítsék pártunkat, elvonják a szavazóinkat, de ez nem járt sikerrel. Bebizonyosodott, hogy ez emberek nem kérnek a rózsaszínű, megalkuvó politikából, az MSZP és a Munkáspárt között nincs politikai tér.

A Munkáspártnak többen jelezték: belátják, a szakítás hibás lépés volt. Többen fordultak azzal a kéréssel a Munkáspárthoz, hogy ismét a mi pártunkban dolgozhassanak.

Munkáspárt Központi Bizottság

Május 1.

VAN MUNKAHELYED?
MEDDIG MÉG?

TUDOD FIZETNI A HITELEIDET?
MEDDIG MÉG?

ELHISZED, AMIVEL A POLITIKUSOK ÁLTATNAK?
MEDDIG MÉG?

ELEGED VAN A KILÁTÁSTALANSÁGBÓL?
NEKÜNK IS!

HA KÍVÁNCSI VAGY RÁ, MIT HALLGATNAK EL
ELŐLED,
HA TUDNI AKAROD, MERRE A KIÚT:

GYERE EL!

VÁRUNK A MUNKÁSPÁRT MAJÁLISÁN!
OLVASS, HALLGASS, KÉRDEZZ!

NEKÜNK VAN VÁLASZUNK!

KIFOSZT EZ A RENDSZER?
ÜNNEPELJ, DE GONDOLKODJ IS
VELÜNK MÁJUS ELSEJÉN!

8.00 – 9.00	Felvonulási gyülekező a Kodály Köröndön
9.05 – 9.25	Köszöntőt mond Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke
9.30 – 10.30	Felvonulás
10.30 – 10.50	Megérkezés a Városligetbe, a Paál László sétányra a Munkáspárti rendezvény helyszínére
10.50 – 11.00	Majálisi versek, köszöntők
11.00 – 11.40	Ünnepi beszédet tart Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke
11.50 – 12.20	Felszólal a Görög Kommunista Párt képviselője, ismerteti hazája harcos tevékenységét
12.30 – 13.00	Bábszínház
13.00 – 14.00	Fórumbeszélgetés a Munkáspárt Elnökségével
14.00 – 19.00	Karaoke

FELHÍVÁS A MAJÁLISRA

A Munkáspárt mindenkit szeretettel meghív hagyományosan megtartott május 1-i rendezvényére.

KÜLDJ KÉRDÉSEKET!

Programunk 13.00 órától Fórumbeszélgetés, melynek keretében a Munkáspárt vezetői aktuál-politikai kérdésekre válaszolnak. Mi elmondjuk, mit gondolunk a válságból kivezető útnak!

Köszönettel várunk minden kérdést előzetesen is az info@munkaspарт.hu e-mail címre, de személyesen a Baross utcai központba is személyesen vagy levél útján.

TÁMOGASD A RENDEZVÉNYT!

A Munkáspárt nem parlamenti párt. Még csak azok körébe sem tartozik, akik állami támogatást kapnak. Ennek ellenére ma is el kívánja mondani, mi az, amiről „a nagyok” hallgatnak.

Szeretnéd tudni, mit hallgatnak el előled? Támogatnád azokat a lehetőségeket, melyekkel a normális magyar ember életét jobbra tehetnénk? Támogass bennünket adományoddal a Munkáspárt 1170 5008 - 20445489 számlaszámon vagy személyesen a Baross utcai központban!

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycsapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycsapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

TERVGAZDASÁG PIACI ANARCHIA HELYETT

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tőkés rendszernél jobb, új világot építeni.

A SZOCIALISTA SZUPERMINISZTERIUM

1947-ben számunkra teljesen új intézmény születik Magyarországon, az Országos Tervhivatal. Korábban ilyen csak a Szovjetunióban létezett. Első elnöke Vajda Imre, aki 47 évesen lesz a tisztség viselője. Régi baloldali szociáldemokrata. Az 50-es években más szociáldemokratákkal együtt ő is börtönbe kerül. A 60-as évektől Nyers Rezső környezetében tűnik majd fel, és akadémikus is lesz. A kor meghatározó tervhivatali figurája azonban Vas Zoltán, aki Gerő Ernő mellett a gazdaságirányítás főszereplője. 1953-ban majd Nagy Imre mellé áll, és 1956-ban részt vesz a Nagy-kormányban is. 1956 után nem éri bántódás, de a politikába nem térhet vissza. 1953-ban az a Szalai Béla lesz az OT elnöke, aki a magyar-szovjet tárgyalások tolmácsaként, minden titkok tudójaként kerül a legfelsőbb pártvezetésbe. Az OT-ból sok neves vezető kerül ki az idők folyamán. Az OT elnöke egy időben Lázár György, a kádári időszak egyik miniszterelnöke, de innen kerül ki a szocialista korszak utolsó magyar kormányfője, Németh Miklós is.

Az államosítás és a nagyüzemi szövetkezeti mezőgazdaság megteremtése mellett a tervgazdálkodás az MDP fő eszköze a szocializmus gazdasági alapjainak megteremtésében. Szocializmus egyenlő

tervgazdálkodás, kapitalizmus egyenlő piactudás. Nem véletlen, hogy az 1970-80-as években a hazai liberális értelmiség pont a tervgazdaságot támadta. Így azon sem lehet csodálkozni, hogy 1990-ben, a tőkés rendszerváltás idején az elsők között számolják fel a tervgazdálkodás fő intézményét, az Országos Tervhivatal. Az sem véletlen, hogy a polgári közgazdaságtan – miközben elismeri a tervezés szükségességét – mind a mai napig támadja a tervgazdálkodást, „bürokratikus, központi gazdaságirányítási módszernek” titulálva azt.

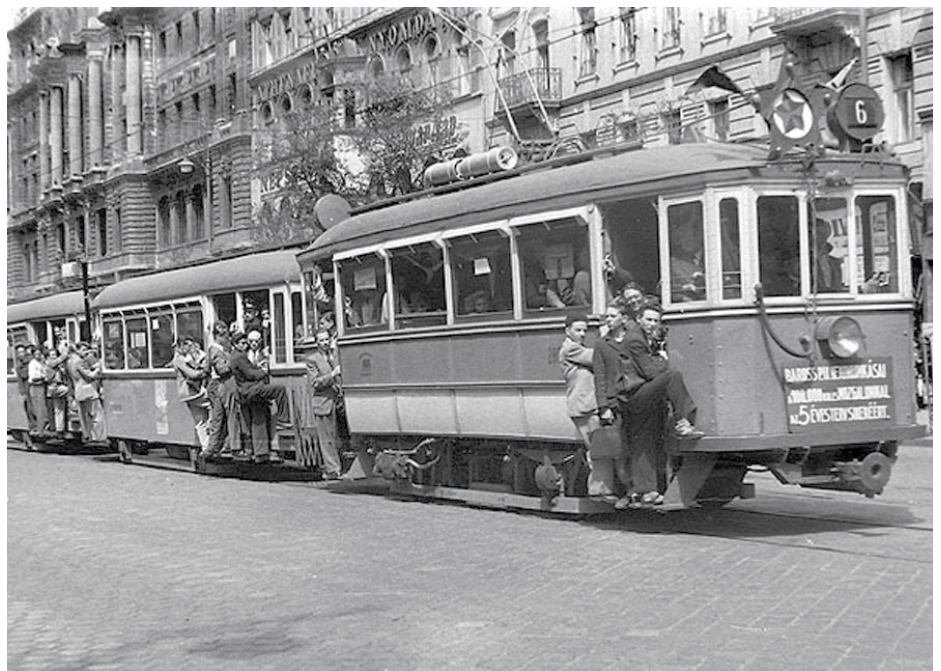
AMIT TUD A SZOCIALIZMUS, DE NEM TUD A KAPITALIZMUS

Mit ad a tervgazdálkodás Magyarországnak, és mit veszítünk el a piactudás bevezetésével? A tőkés rendszer nagyon

jól megszervezi az egyes vállalatokat, de a vállalatok közötti viszonyt a piac dönti el. Mindenki azt termel, amit akar, és csak a piacon derül ki, hogy kell-e az a termék vagy sem. Ennek oka az, hogy gazdaság egymástól független magántulajdonosokra épül. A következményt látjuk: a tőkés gazdaság milliósámmra gyárt felesleges dolgokat. Az embereket manipulálják, hogy olyan dolgokat vegyenek, amire semmi szükségük.

A szocializmusban viszont a gyárak, a bankok, a gazdaság zöme közösségi tulajdonban van. Így a közösség megtervezheti, hogy mire van szüksége, annak előállításához mi kell. Így az egész gazdaságban meg lehet teremteni a szervezettséget.

A tervgazdálkodás az 1950-es években lehetővé teszi, hogy az ország erőforrásait a nemzeti ipar fejlesztésére koncentrálja. Az ipar fejlesztése nyomán az ország behoz

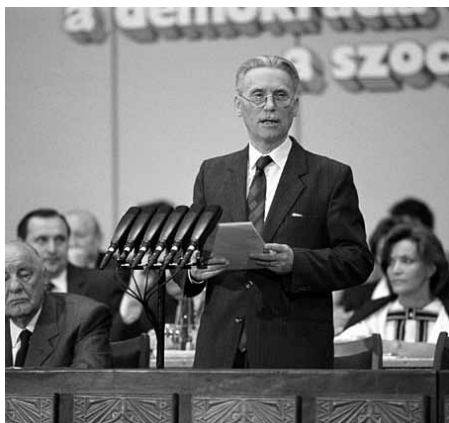
AZ ÖTÉVES TERVNEK A HÉTKÖZNAPOKBAN IS VOLT EREDMÉNYE

valamennyit történelmi lemaradásából. 1990 után Magyarország áttér a piacgazdaságra. Nem az ország közös teljesítménye a lényeg, hanem az egyes magáncégek. Az IKARUS, a Ganz-MÁVAG, a Videoton, a Csepel Művek és számos nagyhírű nemzeti üzem tönkremegy.

A tervgazdálkodás elősegíti az ország munkaerő-tartalékainak ésszerű felhasználását. A szocializmus meghirdetett célja az, hogy mindenkinek legyen munkája. Az MDP, a kormány a gazdaság tudatos, tervszerű fejlesztésével ehhez megteremteti a feltételeket. 1990 után a munkaerő foglalkoztatása attól függ, hogy a magántőkésnek megéri-e vagy sem. Ennek nyomán megszüntetnek másfélmillió munkahelyet, amelyet 20 év alatt sem állítanak helyre. A munkanélküliség állandósul: 4-500 ezer államilag regisztrált és egymillió rendszeren kívüli munkanélküli az eredmény.

A szocializmusban az egyetemi hallgatók számát tervezik. Megközelítőleg annyi embert vesznek fel a különböző szakokra, amennyi mérnökre, jogászra, tanárra a reálgazdaságnak szüksége van. Ma az egyetemek pénzügyi okok miatt abban érdekeltek, hogy minél több diákot vegyenek fel, és nem számít, hogy a végzősök 80 százaléka nem talál azonnal állást.

A tervgazdálkodás az egyik fontos eszköz ahhoz, hogy 1949 után Magyarország megtalálja új helyét a nemzetközi munkamegosztásban. Létrejön a szocialista országok közös gazdasági szervezete, a KGST. Az elv egyszerű: mindenki azt adja a közösbe, amiben a legjobb. Ezzel a nemzeti ágazatok tovább erősödnek, hiszen óriási piacokhoz jutnak. Magyarország élelmiszerekkel, buszokkal, gyógyszerekkel szerepel. Cserébe a nyersanyagot és energiát a szovjet piacról, a gépeket a német és cseh területről szerezük be.

LÁZÁR GYÖRGY

VOROSILOV, VADAS SÁRA ÉS VAS ZOLTÁN, 1946.

Más a helyzet 1990 után, a tőkés világban. 2007-ben maga az Állami Számvevőszék már megállapítja: „Magyarországon nincs olyan megfelelő tervezés, amelynek segítségével sokoldalú válaszokat tudnánk adni a globális, az EU-felzárkózással és a szociális védőháló megerősítésével járó kihívásokra”.

Ugyanez az anyag megállapítja: „sem az első, sem a 2007–2013 közötti időszakra szóló második nemzeti fejlesztési terv sem bizonyult kielégítő mértékben hatékonyan a regionális különbségek mérséklésében, a vállalkozási szféra, különösen a mikro-, a kis- és közepes vállalkozások forrásainak bővítésében”.

Na és végül: „jelenleg Magyarországon nem létezik tervezési rendszer és koherens gyakorlat, hiszen meghatározott koordinációs logika szerint az egyes tervezési

tevékenységek, illetve a kidolgozott tervek nem épülnek egymásra, vagy legalábbis nem szorosan kapcsolódnak egymáshoz”.

Az 1947-1956-os időszak tervgazdálkodása nem mindenben tökéletes. Hiányoznak a tapasztalatok. Hiányoznak az információszerzéshez és feldolgozáshoz a korszerű számítógépek. Gyakoriak a bürokratikus elemek. De a lényeg jó.

A kapitalizmusban ugyanakkor nem lehetséges mindenre kiterjedő, átfogó tervezés. Technikailag ugyan lehetséges lenne, de nincs rá mód, mert a gyárak, a bankok magántulajdonban vannak, és mindegyik saját érdeke szerint cselekszik.

A közösségi társadalomban a tulajdon a közösség kezében van, és így felhasználva a kor informatikai áttöréseit, lehetővé válik a társadalom tudatos, tervszerű fejlesztése. ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. A tőkés rendszer nagyon jól megszervezi az egyes vállalatokat, de a vállalatok közötti viszonyt a piac dönti el.
2. A szocializmusban viszont a gyárak, a bankok, a gazdaság zöme közösségi tulajdonban van. Így a közösség megtervezheti, hogy mire van szüksége, annak előállításához mi kell. Így az egész gazdaságban meg lehet teremteni a szervezettséget.
3. Szocializmus egyenlő tervgazdálkodás, kapitalizmus egyenlő piacgazdaság.

NE LEGYEN FÜGGETLEN A NEMZETI BANK!

Az alkotmány vitája kapcsán, a Jobbik felvetette a Magyar Nemzeti Bank függetlenségének megszüntetését, mert – mondja a Jobbik – 2010 őszétől az MNB háromszor emelte 0,25 százaléppal a kamatokat, ezzel 15 milliárddal növelte az állam éves kamatkiadásait. Ez igaz, de a lényeg nem ez!

A Munkáspárt évek óta követeli, hogy állami felügyelet mellett működjön a Nemzeti Bank. A gond a 70-es évek elején keletkezett, amikor a tőkés körök kiharcolták, hogy a nemzeti bankok, így a Magyar Nemzeti Bank felügyeletét kivegyék a nemzeti kormányok ellenőrzése alól, megvonták tőlük az önálló pénzkibocsátási jogokat, arra hivatkozva, hogy az növeli az inflációt, és nemzetközi

penzügyi ellenőrzés alá vonták őket. Kecskére káposztát bíztak.

Ezeknek a lépéseknek súlyos következményei lettek.

Egy: belátható, hogy ettől kezdve a nemzetközi irányítás alatt álló nemzeti bankok semmibe veszik a nemzeti érdekeket. Erről beszél a Jobbik. Egy eladósodott országnak, mint Magyarország, az az érdeke, hogy minél alacsonyabb legyen a kamat. Minden kamatemelés arányosan növeli az állam adósságának kamatterheit. A kamatok változtatásánál ezeket a szempontokat a Nemzeti Bankok nem veszik figyelembe.

Kettő: a válság, ami ma súlyt bennünket, egyértelműen pénzügyi válság, okozója a függetlenség megadása. Nemzeti ellenőrzés

hiányában, a pénzügyi szektor mérhetetlen hatalomra tett szert az elmúlt 30-40 évben. A bankok eltértek eredeti feladataiktól, miszerint finanszírozzák a gazdaság működését. Önálló tevékenységbe fogtak; hatalmas, fedezet nélküli pénzeket mozgattak a világban spekulációs céllal, melynek egyetlen célja a minél több pénz szerzése. E mellé társult az amerikaiak meggondolatlan hitellezési gyakorlata, és ezek együttesen viték el a világot a mostani válsághoz.

Három: azzal, hogy a nemzeti bankoknak megvonták önálló pénzkibocsátási jogait, hogy ne növelje az inflációt, megfosztották a nemzetet attól, hogy a gazdaság működéséhez, fejlődéséhez szükséges többletpénzt önmaga teremtsen elő. Ettől fogva csak hitelből lehetett többletforrásokhoz jutni. Látjuk az eredményét, számos ország eladósodott, mint Magyarország, az adósság egyre nő, benne vagyunk egy adósság-csapdában – ez azt is jelenti, hogy az itt megtermelt jövedelmek kamatok formájában elhagyják az országot.

Egyértelmű, hogy ez a nemzetközi tőkés köröknek jó, nekik hoz mérhetetlen hasznot, nekünk viszont jövedelmeink kiszivattyúzását eredményezi.

Ez a három tényező a nemzeti érdekek érvényesítése, a pénzügyi szektor hatalmának megtörése, eredeti feladatának, a gazdaság működőképességének biztosítása, az adósságcsapdából való kitörés, feltétele a Magyar Nemzeti Bank függetlenségének megvonása.

A Munkáspárt ezért követeli, hogy a Nemzeti Bank állami ellenőrzés alá kerüljön. „A Magyar Nemzeti Bank függetlenségének megszüntetése, alárendelése az Országgyűlésnek, a kormánynak. Az MNB „önállósága” a liberális piaci érdekek, azaz a korlátlan kizsákmányolás eszköze. Az MNB a nemzeti-társadalmi fejlesztési terv végrehajtásának eszköze legyen!” – olvasható a Munkáspárt új programjának irányelveiben.

„HALMAZATI BÜNTETÉS” A MUNKANÉLKÜLIEKNEK

A múlt héten jelentette be Matolcsy György nemzetgazdaságért felelős miniszter a kormány százezreket érintő intézkedését: az államtól 90 napnál hosszabb ideig senki nem kaphat álláskeresési támogatást. A bejelentés jól illeszkedik Orbán Viktor miniszterelnök korábbi nyilatkozatához, vagyis, hogy „vége a munkanélküliek nagylelkű és hosszantartó juttatásainak”.

Ami a „nagylelkű” juttatásokat illeti, onnan indulunk, hogy álláskeresési járulékot csak az kaphat, aki munkanélkülivé válása előtti négy évben bejelentett munkaviszonyban dolgozott, s járulékfizetési kötelezettségeinek eleget tett.

Hagyjuk, hogy az álláskeresési járulék átlagos 50 ezer forintjából hogyan lehet megélni... Főként akkor, amikor e százalmas palettát tovább bővíti az idényjellegű fekete munka, a néhány hónapig tartó, 4-6 órás közmunka azzal, hogy ez utóbbiban dolgozókat csak csekély eséllyel lehet visszairányítani a munkaerőpiacra. Gyakori az a véle-

kedés is, hogy ezek az emberek ne segíyen akarjanak élni, menjenek inkább dolgozni. Jó! De akik az álláskeresőket hibáztatják, előállhatnának azzal a „jelentéktelen aprósággal”, hogy megmutassák a betöltetlen munkahelyeket azokban a régiókban, ahol a rendszerváltás óta legtöbb a tartós munkanélküli.

Talán, ha a kormány a nemzeti termelésben gondolkodna...

De vissza az elejére! Már három hónap munkanélküliség is komoly anyagi és pszichés teher. Egy három hónapja munkanélkülinek emberi életre, gyermekei életének megalapozására s nem közmunkára, s főként nem „halmazati büntetésre” van szüksége.

Lehet, hogy humanista illúzió a gazdagok jelentősebb megadóztatásának bevételeiből történő munkahelyteremtés. A tőkének ez természetesen nem érdeke. De meddig lehet államot vinni munkavállaló állampolgárok nélkül?

NAGYVÁRI LÁSZLÓ

A NAP ÜNNEPÉN

A tavasz legszebb ünnepe a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban a Nap ünnepe. Az emberek szívesen mennek a phenjani parkokba, a város közelében lévő forradalmi emlékhelyekre, hogy megemlékezzenek Kim Irszenről, a Koreai Munkapárt, az állam és a hadsereg alapítójáról. A koreai politikus neve ma is fogalom Koreában. Az emberekben azt a korszakot testesíti meg, amikor Korea megszabadult a japán gyarmatosítóktól, s véget ért az amerikaiak háborúja is Korea ellen. Az ünnepen Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke táviratban köszöntette Kim Jong Il, jelenlegi pártvezetőt. ■

KUBA: NEM A TŐKÉS RENDSZERVÁLTÁSRA!

Raúl Castrót választotta első titkárnak a Kubai Kommunista Párt Kongresszusa. Raúl beszédében leszögezte: Kubában sohasem engedik visszatérni a tőkés rendszert.

A Kubai Kommunista Párt kedden véget ért kongresszusának záró ülésén megjelent Fidel Castro is, akit nagy ünneplésben részesített a mintegy ezer küldött. A 84 éves Fidel hivatalosan csak mint „az eszmék egyszerű harcosa” jött el a tanácskozásra.

Raúl Castro mögött a párt második emberévé Machado Venturát, az államtanács első alelnökét választották.

Nyilvánosságra hozták a párt központi bizottságának és politikai bizottságának az összetételét. Az utóbbinak 15 tagja van, de közülük csak hárman újak: Marino Murillo, a gazdasági reformokért felelős miniszterelnök-helyettes, Adel Izquierdo gazdasági miniszter és Mercedes López, a havannai pártszervezet első titkára.

A kongresszuson jóváhagyták a szocialista modell korszerűsítését célzó gazdasági reformok tervét, amelyet rövidesen törvények formájában konkretizálnak.

Raúl Castro a záróbeszédben ünnepélyes ígéretet tett arra, hogy a párt vezetőjeként „soha nem engedi visszatérni a tőkés rendszert” az országba. A gazdaság „aktualizálásáról” kijelentette, hogy „az nem csoda, amely estétől reggelig” megvalósulhatna. A reformtervek kibontakoztatása fokozatos lesz a következő öt évben – tette hozzá.

Castro emellett leszögezte: a gazdasági változások nem adhatnak teret

a magántulajdon felhalmozásának. Aki ilyet mond, ellentétbe kerül a szocializmus lényegével – hangsúlyozta a pártvezető, hozzáfűzve, hogy számos erre irányuló javaslatot utasított el a kongresszusra való felkészülés során.

Ugyanakkor utalt arra is, hogy mélyreható gazdasági változásokra van szükség, el kell felejteni a jegyrendszert és bizonyos állami támogatásokat, a gazdaság decentralizációjára van szükség, meg kell reformálni az agrárszektor az élelmiszerellátás javítása érdekében, nagyobb önállóságot kell adni az állami vállalatoknak

„A fő ellenségünk, amellyel szembe kell néznünk, a saját fogyatékoságaink lesznek” – mondta, és leszögezte, hogy a változtatásokat és a szükséges kiigazításokat anélkül fogják végbevinni, hogy kockáztatnák Kuba egységét a forradalom körül.

Raúl Castro szerint Kuba azon kevés országok egyike, ahol megvannak a feltételek ahhoz, hogy társadalmi traumák nélkül átalakítsák a gazdasági modellt, és kikerüljenek a válságból. ■

GYERTEK VELÜNK! - TŰZOLTÓK TŰNTETTEK PESTEN

INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspárt.hu;

A Munkáspárt tagjai részére személyesen: minden pénteken 11-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 414.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.